

TARNOPOLSKI

Dziennik Wojewódzki

Nr. 11.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

ZARZĄDZENIA.

Poz. 215. Okólnik Wojewody Tarnopolskiego Nr. 79 z dnia 30 kwietnia 1929 w sprawie uregulowania ruchu str. 131
pojazdów mechanicznych na drogach publicznych

215

Okólnik

Wojewody Tarnopolskiego Nr. 79 z dnia 30 kwietnia 1929, L. DRP/IV—9489/28 do Panów Starostów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego w sprawie uregulowania ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.

Coraz bardziej rozwijający się ruch samochodowy w Województwie Tarnopolskiem wogóle, a samochodowych przedsiębiorstw przewozowych w szczególności, powstawanie coraz więcej linii autobusowych, po których kursują autobusy nieraz kilku przedsiębiorstw, wysuwa konieczność uregulowania tego ruchu i wydania zarządzeń, któreby zabezpieczały wygodę i terminowe przewożenie pasażerów i zapobiegały coraz częściej zdarzającym się nieszczęśliwym wypadkom, spowodowanym przez osoby nieodpowiedzialne i nieprzestrzegające obowiązujących ustaw i rozporządzeń.

W związku z powyższem na zasadzie ustępu 2 art. 108 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 86) oraz na zasadzie § 54 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 27 stycznia 1928 o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 41 poz. 396) zarządzam co następuje:

I. Autobusy: Obowiązujące ustawy i rozporządzenia.

Przy przejazdach na drogach publicznych winien przedsiębiorca przewozowy stosować się do przepisów:

a) ustawy z dnia 10 grudnia 1920 Dz. U. R. P. Nr. 6/21 poz. 32 o budowie i utrzymaniu dróg publicznych Rzeczypospolitej Polskiej,

b) ustawy z dnia 7 października 1921 Dz. U. R. P. Nr. 89/21 poz. 656 o przepisach porządkowych na drogach publicznych,

c) rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 czerwca 1922 Dz. U. R. P. Nr. 46/22 poz. 407 o wymijaniu i wyprzedzaniu na drogach publicznych,

d) rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 Dz. U. R. P. Nr. 61/24 poz. 611 o używaniu i ochronie dróg publicznych,

e) rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Mi-

nistrem Spraw Wojskowych z dnia 27 stycznia 1928, Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 396 o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych oraz

f) zarządzeń Wojewody Tarnopolskiego z dnia 30 kwietnia 1929 r. zawartych w niniejszym okólniku.

Księgi jazd dla autobusów.

Wobec tego, że w myśl art. 8. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468) przedsiębiorstwa przewozu osób i towarów stanowią wolny przemysł, że względu zaś na konieczność ujęcia ruchu autobusowego w pewne normy i konieczność kontroli nad tym ruchem oraz że względu na nadmierne zużywanie dróg państwowych przez kursujące po nich autobusy, zarządzam na zasadzie art. 23 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 Dz. U. R. P. Nr. 6/21 poz. 32 o budowie i utrzymaniu dróg publicznych Rzeczypospolitej Polskiej aż do czasu ewentualnego uporządkowania ruchu autobusowego w Polsce osobnymi rozporządzeniami Ministerstwa Robót publicznych, wprowadzenie dla każdego autobusu kursującego na odcinku drogi publicznej, kontrolną księgę jazd i numer porządkowy.

W związku z powyższem każdy właściciel autobusu przed rozpoczęciem przedsiębiorstwa przewozowego winien postarać się w Urzędzie Wojewódzkim Dyrekcji Robót Publicznych o specjalne zezwolenie na kursowanie autobusu na danym odcinku drogi publicznej, otrzymując równocześnie kontrolną księgę jazd, prowadzoną na zasadach instrukcji wydanej przez Dyrekcję Robót Publicznych.

Księga ta winna znajdować się zawsze na autobusie i podlega kontroli organów nadzorczych.

Przewóz osób urzędowych.

Inspekcyjna służba drogowa korzysta z bezpłatnego przejazdu na odcinkach drogi powierzonej do jej nadzoru.

Wszyscy urzędnicy i funkcjonariusze państwowi i wojskowi, podróżujący w sprawach służbowych, przy przejazdach autobusem za opłatą, mają pierwszeństwo przed innymi pasażerami.

Miejsce dla kierowców.

Nadwozia nowozbudowanych autobusów winny być tak urządzone, by na przodzie znajdowały się tylko dwa miejsca t. j. dla kierowcy i jego pomocnika (konduktora).

Nazwiska każdego kierowcy i jego pomocnika (konduktora) mają być wpisane w księdze jazd.

Zabrania się zajmowania miejsc innym osobom obok kierowcy.

Zabrania się również kierowcy autobusu rozmawiać w czasie jazdy.

Autobusy, które już są w ruchu i posiadają na przodzie obok kierowcy na całej szerokości miejsca siedzące, muszą być przystosowane do przytoczonego wyżej wymagania w terminie, który ustali Dyrekcja Robót Publicznych.

Miejsca dla podróżnych.

W autobusach używanych w komunikacji między-miastowej dozwolone są tylko miejsca siedzące, przy-czem liczba przewożonych osób wraz z obsługą autobusu nie może przekraczać ilości, uwidocznionej w dowodzie rejestracyjnym.

Zabraniam stosowania w autobusach w kurytarzu przejściowym siedzeń opuszczanych lub składanych, nawet w tym wypadku, gdyby nośność pojazdu dozwalała na takie urządzenie.

Wobec nadmiernego przeciążenia autobusów przez przedsiębiorców, poleca się wydać zarządzenia podległym organom w miejscach wyjazdu i przyjazdu oraz posterunkom policyjnym leżącym na szlaku, by bezwzględnie przestrzegały nieprzekraczania dozwolonej ilości pasażerów.

Napisy na autobusach.

Każdy autobus ma być zaopatrzony w następujące tablice i napisy wewnątrz i zewnątrz pojazdu:

1) tablice o wielkości 10×20 cm, umieszczone z obu stron zewnątrz pojazdu lub na miejscu z zewnątrz widocznem, podające imię, nazwisko i adres przedsiębiorcy,

2) tablice umieszczone na miejscach z zewnątrz widocznych, oznaczające przestrzeń kursowania,

3) napisy, umieszczone wewnątrz autobusu, a oznaczające:

a) dopuszczalną ilość osób łącznie z kierowcą i pomocnikiem (konduktorem),

b) taryfę opłat,

c) rozkład jazdy,

d) dopuszczalną szybkość: 40 km. na godzinę, w miejscach zaś zabudowanych 20 km. na godzinę.

e) zakaz palenia tytoniu wewnątrz autobusów w czasie jazdy i postojów,

f) zakaz przewożenia materiałów wybuchowych, łatwopalnych, żrących, cuchnących i brudzących, oraz

g) napis umieszczony w obrębie siedzenia kierowcy, „Miejsce wyłącznie dla kierowcy i pomocnika”.

Zaopatrzenie autobusów.

Celem uniknięcia dłuższych przerw podczas jazdy z powodu braku części zapasowych, zarządzam. by każdy autobus był zaopatrzony w chwili wyjazdu z przystanku autobusowego w miejscu swego stałego postoju, w przynajmniej dwie zapasowe dętki napompowane i w naciągniętych nieuszkodzonych oponach, oraz wystarczającą na podróż przynajmniej do miejsca najbliższej stacji benzynowej ilość benzyny i smarów, jakoteż narzędzia niezbędne do wykonania mniejszych napraw na drodze.

Szybkość autobusów.

Szybkość jazdy autobusów na drogach publicznych nie może przekraczać 40 km. na godzinę, w miastach zaś i osiedlach 20 km. na godzinę na mostach, przed którymi umieszczono odpowiednie ostrzeżenia 10 km. na godzinę.

Dla umożliwienia kontroli szybkości jazdy winien być każdy autobus zaopatrzony w zawsze działający szybkościomierz (tachometr).

Zakaz palenia tytoniu w autobusach.

Zabraniam kierowcom i pomocnikom (konduktorom) oraz pasażerom autobusów palenia tytoniu **wewnątrz autobusu** tak podczas jazdy jak i na postojach.

Kontrola autobusów.

Każdy pojazd jakoteż kierowca musi być zaopatrzony w czasie jazdy w przepisane dokumenty.

Zabrania się pod zagrożeniem zastosowania przewidzianych ustawą rygorów prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwym oraz prowadzenia autobusów względnie dorożek samochodowych oraz innych pojazdów mechanicznych przeznaczonych do użytku publicznego kierowcom, którzy nie mają pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych, przeznaczonych do użytku publicznego.

Rozkład jazdy autobusów.

Równocześnie na zasadzie § 54 powołanego na wstępie rozporządzenia ministerjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 41 poz. 396) ustala się dla kursujących na terenie tutejszego Województwa autobusów rozkład jazdy, wyszczególniony w załączeniu.

Polecam Panu Staroście, by w obrębie powierzonego mu powiatu, w osiedlach, miastach i miasteczkach, gdzie są przystanki autobusów, zostały wyznaczone dla nich miejsca postoju uwidocznione odpowiednimi tablicami, oznaczającymi przystanek autobusów i kierunek jazdy.

Autobusy zarejestrowane w tutejszym Urzędzie Wojewódzkim Dyrekcji Robót Publicznych kursować mają ściśle według urzędowo ustalonego rozkładu jazdy niezależnie od ilości pasażerów.

W razie niemożności wyjazdu autobusu winien przedsiębiorca **natychmiast** każdorazowo uwiadomić o tem właściwą powiatową władzę administracji ogólnej (Starostwo) i Powiatowy Zarząd drogowy celem zanotowania tej okoliczności w księdzejazd.

O przeszkodzie ruchu trwającej **dłużej niż siedm dni** winien właściciel zawiadomić o tem Dyrekcję Robót Publicznych, podając powody przerwy komunikacji. Wszelkie zamierzone zmiany tak w rozkładzie jazdy, jak też kierunku stałego kursowania autobusu winny być zgłoszone w Dyrekcji Robót Publicznych do zatwierdzenia.

Wszelkie zmiany dotyczące załączonego rozkładu jazdy będą ogłaszane w Dzienniku Wojewódzkim.

Oplaty za przewóz osób.

Oplatę za przewóz osób autobusami na terenie Województwa Tarnopolskiego ustaliam w wysokości 10 gr. od osoby za 1 km. Za przewóz bagażu opłata wynosi 1 gr. za każde zaczęte 10 kg. i 1 km. przebytej drogi.

Przewóz bagażu poniżej 10 kg. jest wolny od opłaty.

II. Dorożki samochodowe.

Kierowcom dorożek samochodowych zabrania się palenia tytoniu i prowadzenia rozmów w czasie jazdy. Dorożki samochodowe mają być zaopatrzone w szybkościomierz (tachometr).

W miastach i osiedlach zabraniam kierowcom dorożek samochodowych prowadzenia tychże z chyżością przekraczającą 25 km. na godzinę.

III. Pojazdy ciężarowe. Napisy.

Mechaniczne pojazdy ciężarowe mają być zaopatrzone w napisy, umieszczone po lewej stronie pojazdu, zawierające jasno i czytelnie wypisane w języku polskim imię i nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela albo też nazwę i adres firmy, fabryki, majątku i t. p.

Zakaz przewozu pasażerów.

Prócz kierowcy i jego pomocnika oraz robotników, potrzebnych do ładowania i wyładowania towarów, przewóz innych osób samochodem ciężarowym jest bezwarunkowo wzbroniony.

Obowiązki organów nadzorczych.

Organa nadzorcze dla przestrzegania przepisów porządkowych na drogach publicznych stosownie do

art. 19 ustawy z dnia 19 października 1921 (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 656) o przepisach porządkowych na drogach publicznych, mają o ważniejszych przekroczeniach sporządzać doniesienia celem ukarania winnych.

Przekroczenia mniejszej wagi, wyszczególnione w instrukcji do niniejszego zarządzenia należy karać w trybie doraźnych mandatów karnych przewidzianych w art. 1 i 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 27 września 1928 Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 776 o nakazach karnych w postępowaniu administracyjnym na obszarze województwa lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

W razie dwukrotnego ukarania kierowcy w myśl § 112 rozporządzenia z 27 stycznia 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 41 poz. 396) należy przedstawić Urzędowi Wojewódzkiemu Dyrekcji Robót Publicznych wniosek na cofnięcie pozwolenia w myśl § 78 powyższego rozporządzenia względnie zastosować postanowienia § 82 przytoczonego rozporządzenia, gdyby względy bezpieczeństwa tego wymagały.

O każdorazowym ukaraniu kierowcy należy powiadomić Urząd Wojewódzki Dyrekcję Robót Publicznych w myśl rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 27 marca 1923, Nr. B. P. 980.

Obowiązkiem Pana Starosty jest sprawdzanie przy sposobności stopnia znajomości i przepisów o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych u podległych organów, powołanych do czuwania nad przestrzeganiem tych przepisów.

Do niniejszego okólnika dołącza się:

1) Instrukcję w sprawie czuwania nad przestrzeganiem przepisów o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych, opartą na rozporządzeniu Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 27 stycznia 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 396.

2) Rozkład jazdy autobusów kursujących na terenie Województwa Tarnopolskiego według stanu z dnia 31 grudnia 1928 r. (załącznik)

Wojewoda: **Moszyński.**

Do L. DRP/IV-9489 ex 1928.

Instrukcja

w sprawie czuwania nad przestrzeganiem przepisów o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych uparta na rozporządzeniu Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 27-go stycznia 1928 Dz. U. R. P. Nr. 41/1928 poz. 396.

A. Pojazdy dopuszczone do ruchu.

Do ruchu na drogach publicznych są dopuszczone:

a) pojazdy zaopatrzone w dowód rejestracyjny i w znaki rejestracyjne (§ 19),

b) pojazdy zaopatrzone w specjalne pozwolenie i w próbne znaki rejestracyjne (§ 32),

c) pojazdy zaopatrzone w międzynarodowe świadectwa drogowe i w międzynarodowe znaki rejestracyjne (inicjały) (§ 99),

d) pojazdy wojskowe, zaopatrzone w wojskowe znaki i dowody rejestracyjne (§ 94),

e) pojazdy o specjalnem przeznaczeniu, przejeżdżające po drogach publicznych tylko okolicznościowo, a nie mogące rozwinąć szybkości większej niż 10 km. na godzinę, bez dowodów i znaków rejestracyjnych (§ 35).

Znaki rejestracyjne.

Znaki rejestracyjne, w które powinien być zaopatrzony pojazd dopuszczony do ruchu, mają zawierać nazwę województwa i numer, pod którym pojazd zarejestrowano. Nazwę województwa oznacza się zapomocą wielkich liter łacińskich, mianowicie pierwszych dwóch spółgłosek tej nazwy. Wyjątek stanowią: Województwo Wileńskie i miasto Warszawa, które oznaczają się: Województwo Wileńskie literami „WN”, Warszawa zaś literami „W”. Numery rejestracyjne oznacza się cyframi.

Znaki rejestracyjne i dowód rejestracyjny wydaje Urząd Wojewódzki Dyrekcja Robót Publicznych na podstawie wyników zbadania technicznego i próbnej jazdy (§ 19).

Dla poszczególnych Województw przeznaczyło Ministerstwo Robót Publicznych następujące serie numerów:

Nazwa Wojew.	Znak liter	Przydział numerów
Łódzkie	LD	26— 1.500 i 80.001—90.000
Kieleckie	KL	1501— 3.000 i 71.001—74.000
Lubelskie	LB	3001— 4.000 i 74.001—77.000
Białostockie	BL	4001— 4.500 i 77.001—79.000
Krakowskie	KR	4501— 7.000 i 95.001—99.999
Lwowskie	LW	7001— 9.000 i 90.001—95.000
Tarnopolskie	TR	9001— 9.200 i 36.001—37.000
Stanisławowskie	ST	9201— 9.400 i 60.001—62.000
Nowogródzkie	NW	9401— 9.600 i 79.001—80.000
Poleskie	PL	9601— 9.800 i 37.001—38.000
Wołyńskie	WL	9801—10.000 i 70.001—71.000
Poznańskie	PZ	10001—12.500 i 40.001—50.000
Pomorskie	PM	12501—14.000 i 50.001—60.000
Wileńskie	WN	14001—14.500 i 38.001—40.000
Warszawskie	WR	14501—15.500 i 62.001—70.000
m. st. Warszawa	W	15501—30.000
Woj. Śląskie	ŚL	posiada specjalną numerację od 1
oraz Zamkowa Kolumna Samochod.	ZK	1—25.

Dowód rejestracji.

Oprócz znaków rejestracyjnych muszą posiadać wszystkie zarejestrowane przez Urząd Wojewódzki Dy-

rekcję Robót Publicznych pojazdy mechaniczne dowód rejestracyjny (§ 19).

Dowód rejestracyjny stanowi książeczka o wymiarach 10 x 15 cm. w czarnej ceratowej okładce z tłoczonym godłem Państwa. Litery i cyfry znaków rejestracyjnych muszą odpowiadać literom i cyfrąm uwidocznionym w dowodzie rejestracyjnym.

Prolongata dowodów rejestracyjnych.

a) Dowody rejestracyjne dla pojazdów nieprzeznaczonych do użytku publicznego są ważne na przeciąg 3 lat kalendarzowych (np. od 1 VII 1928 do 31 grudnia 1930).

b) Dowody rejestracyjne dla pojazdów przeznaczonych do użytku publicznego są ważne na przeciąg 1 roku kalendarzowego (np. od 1 X 1928 do 31 XII 1928) (§ 23).

Termin ważności dowodu rejestracyjnego jest uwidoczniiony na stronicy 1 dowodu rejestracyjnego.

Przedłużenie dowodów rejestracyjnych pojazdów, nie przeznaczonych do użytku publicznego następuje bez technicznego badania, o ile pojazd nie uległ ważnym zmianom konstrukcyjnym (§ 25).

Przedłużanie dowodów rejestracyjnych na pojazdy, przeznaczone do użytku publicznego, następuje na podstawie technicznego zbadania pojazdu.

Obowiązki meldunkowe.

Na właścicieli pojazdów mechanicznych, którzy otrzymali dowody rejestracyjne, względnie przedłużenie ważności dowodu rejestracyjnego, nałożone są następujące obowiązki:

1) W terminie 14-dniowym po otrzymaniu dowodu rejestracyjnego, przedstawić dowód rejestracyjny powiatowej władzy administracyjnej ogólnej, (Starostwo) na terenie której pojazd będzie miał miejsce stałego postoju,

2) w ciągu dni 14 zawiadomić władzę administracji ogólnej o zmianie danych, zamieszczonych w dowodzie rejestracyjnym dotyczących:

- a) konstrukcji pojazdu mechanicznego,
- b) przeznaczenia,
- c) stałego miejsca postoju (w granicach tego samego województwa),
- d) adresu właściciela,
- e) zmiany właściciela (zgłasza nowy właściciel).

3) W ciągu dni 14 w razie przeniesienia miejsca stałego postoju na teren innego Województwa — zarejestrować pojazd mechaniczny w nowej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej,

4) przedłużyć w Urzędzie Wojewódzkim ważność dowodu rejestracyjnego w terminie określonym przez wojewódzkie władze administracji ogólnej,

5) zgłosić w ciągu dni 14 właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej uzyskanie przedłużenia dowodu rejestracyjnego.

6) w razie zarządzenia poboru — winien właściciel pojazdu mechanicznego, względnie w razie jego nieobecności — osoba, w której posiadaniu znajduje się

pojazd mechaniczny (szofer, zarządca, członek rodziny, pełnomocnik i t. p.):

a) dostarczyć pojazd mechaniczny do właściwej komisji poborowej wraz z narzędziami, częściami zamiennymi, akcesorjami, gumami, zapasem benzyny i smarów conajmniej na odległość 150 km. w razie, gdy pojazd mechaniczny należy do kategorii, powołanej do poboru,

b) w razie pobrania pojazdu mechanicznego zastosować się do zarządzeń władz wojskowych, a w szczególności, doprowadzić pojazd do miejsca, wskazanego przez przewodniczącego komisji poborowej.

Próbne znaki rejestracyjne.

Oprócz pojazdów zaopatrzonych w stałe znaki rejestracyjne i dowody rejestracyjne, mogą być dopuszczone do ruchu na drogach publicznych pojazdy zaopatrzone w specjalne pozwolenie oraz próbne znaki rejestracyjne (§ 32).

Znaki te różnią się od znaków stałych rejestracyjnych tem, że posiadają litery koloru czarnego, a cyfry koloru czerwonego, po cyfrach zaś następują litery czarne PR, oddzielone od cyfr czarną kreską np. TR — 10 — PR.

Te próbne znaki rejestracyjne i specjalne pozwolenia wydaje Urząd Wojewódzki firmom sprzedającym samochody, warsztatom naprawiającym samochody dla wyjazdów próbnych, oraz innym zainteresowanym dla wyjazdów związanych z rejestracją pojazdu.

Używanie próbnych znaków rejestracyjnych jest dozwolone tylko w terminie i na warunkach wyszczególnionych w pozwoleniu (§ 32 ust. 2).

Międzynarodowe świadectwa drogowe.

Ponadto dopuszczone są do ruchu na drogach publicznych pojazdy, zaopatrzone w międzynarodowe świadectwo drogowe i międzynarodowe znaki rejestracyjne (inicjały).

Międzynarodowe świadectwa drogowe wydaje wojewódzka władza administracji ogólnej, w której okręgu znajduje się miejsce stałego postoju pojazdu, na mocy nieprzedawnionego dowodu rejestracyjnego pojazdu, oraz pozwolenia na prowadzenie pojazdów.

Do wydawania międzynarodowych świadectw drogowych upoważniony jest również Automobilklub Polski w Warszawie — (§ 95).

Międzynarodowe świadectwa drogowe są ważne na przeciąg 1 roku od daty wystawienia.

Inicjały poszczególnych państw, które przystąpiły do międzynarodowej konwencji z dnia 11 X. 1909, dotyczącej ruchu automobilowego (Dz. U. R. P. Nr. 86/1923 poz. 668) Austria „A“, Belgja „B“, Wielka Brytania „GB“, Bułgaria „BG“, Czechosłowacja „CS“, Danja „DK“, Estonia „EW“, Francja „F“, Finlandja „SF“, Wolne miasto Gdańsk „DA“, Grecja „GR“, Hiszpanja „E“, Holandja „NL“, Indje „BI“, Irlandja „SE“, Jugosławja „SHS“, Lichtenstein „FL“, Litwa „LT“, Luksenburg „L“, Łotwa „LR“, Monaco „MC“, Niemcy „D“, Norwegja „N“, Polska „PL“, Portugalja „P“, Szwajcarja „CH“, Rumunja „R“, Zagłębie Saary

„SA“, Szwecja „S“, Turcja „TR“, Węgry „H“, Włochy „I“, Związek Soc. Rep. Rad. „SU“.

Zabronionem jest używanie inicjałów przed uzyskaniem międzynarodowego świadectwa drogowego i po upływie terminu jego ważności.

Wojskowe pojazdy mechaniczne.

Wojskowe pojazdy mechaniczne mogą być dopuszczone do ruchu na drogach publicznych tylko na podstawie znaków rejestracyjnych i dowodów rejestracyjnych, ustalonych i wydawanych przez właściwe władze wojskowe (§ 93).

Pojazdy bez dowodów i znaków rejestrac.

Pojazdy mechaniczne o specjalnym przeznaczeniu, przejeżdżające po drogach publicznych tylko okolicznościowo (np. wały drogowe, traktory dla celów rolniczych) a nie mogące rozwinać szybkości większej niż 10 km. na godzinę, są dopuszczone do ruchu na drogach publicznych bez dowodów i znaków rejestracyjnych (§ 11 ust. e).

Pociągi drogowe.

Dla uruchomienia pociągu drogowego, składającego się z pojazdu mechanicznego i kilku wozów przyczepnych potrzebnym jest prócz dowodu rejestracyjnego i znaków rejestracyjnych specjalne pozwolenie, które wydaje Wojew. władza administracji ogólnej w której okręgu znajduje się stałe miejsce postoju pociągu drogowego.

Każdy wóz przyczepny pociągu drogowego winien posiadać w widocznym miejscu tabliczkę metalową z czytelnie podanym ciężarem własnym i największym dopuszczalnym obciążeniem.

Z tyłu ostatniego wozu przyczepnego powinien być umieszczony znak rejestracyjny taki sam, jak tylny znak pojazdu, oraz czerwona latarka.

Od zmroku, od świtu oraz podczas silnej mgły, znak ten powinien być oświetlony, a latarka zapalona (§ 88).

B. Pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

Do samodzielnego prowadzenia pojazdów upoważnione są osoby, które posiadają:

- 1) pozwolenie na prowadzenie pojazdów nieprzeznaczonych do użytku publicznego (§ 57 ust. a).
- 2) pozwolenie na prowadzenie pojazdów przeznaczonych do użytku publicznego (§ 57 ust. b).
- 3) pozwolenie na prowadzenie pojazdów wojskowych (§ 57 ust. c).
- 4) międzynarodowe świadectwo drogowo (§ 57 u. d.).

Do prowadzenia pojazdów o specjalnym przeznaczeniu (np. traktorów dla celów rolniczych) przejeżdżających po drogach publicznych tylko okolicznościowo, a nie mogących rozwinać szybkości ponad 10 km. na godzinę, uzyskanie pozwolenia nie jest wymagane (§ 57 ust. 2).

Pozwolenia na prowadzenie pojazdów nie przeznaczonych do użytku publicznego, wydane przez

którykolwiek Urząd Wojewódzki (Kom. Rządu na m. Warszawę) są drukowane na zielonym twardym papierze w formacie książeczki rozmiaru 8 cm × 12 cm. (§ 63).

Posiadającemu takie pozwolenie nie wolno prowadzić pojazdów przeznaczonych do użytku publicznego (taksówek, autobusów i innych pojazdów służących do zarobkowego przewozu osób lub towarów).

Pozwolenia na prowadzenie pojazdów przeznaczonych do użytku publicznego, wydane przez którykolwiek Urząd Wojewódzki (Kom. Rządu m. st. Warszawy) są drukowane na czerwonym twardym papierze w formie książeczki o wymiarze 8 × 12 cm. (§ 75). Posiadającemu takie pozwolenie wolno prowadzić także pojazdy nie przeznaczone do użytku publicznego.

Termin ważności pozwoleń.

Pozwolenie na prowadzenie pojazdów zarówno przeznaczonych jak i nieprzeznaczonych do użytku publicznego są ważne na przeciąg 3 lat od daty wystawienia.

Termin ważności pozwolenia jest wymieniony na stronie 1-szej lub 3-ej pozwolenia.

C. Zaopatrzenie pojazdów.

Każdy pojazd ma być zaopatrzony w następujące przyrządy i urządzenia: (§ 5 ust. 1)

a) w mocny mechanizm kierowniczy, dający możliwość łatwego i pewnego wymijania oraz skręcenia,

b) w dwa niezależne od siebie, skutecznie i szybko działające systemy hamulców, względnie w jeden taki system, wprowadzany w działanie przez dwa niezależne od siebie mechanizmy, z których jeden powinien działać nawet wtedy, gdy drugi zawiedzie,

c) w urządzenie, usuwające hałaśliwy wydmuch gazów,

d) w urządzenie, uniemożliwiające wprawienie pojazdu w ruch przez osoby niepowołane,

e) w urządzenie do cofania pojazdu w tył za pomocą silnika z siedzenia kierowcy, jeżeli ciężar własny pojazdu przekracza 350 kg.,

Przyrząd sygnałowy.

f) w jednotonowy przyrząd sygnałowy o donośnym, a nie rażącym dźwięku,

Latarnie przednie.

g) w dwie latarnie o bezbarwnych szklach, umieszczone na przodzie w jednym poziomie po obu stronach samochodu lub motocyklu z wózkiem doczepnym, względnie jedną latarnię o bezbarwnym szkłem, umieszczoną na przodzie motocyklu bez wózka doczepnego,

Latarnia tylna.

h) w jedną latarkę z czerwonym światłem, umieszczoną w tyle pojazdu z lewej strony, z urządzeniem dokładnie oświetlającym znak rejestracyjny; latarka tylna i urządzenie do oświetlenia tylnego znaku nie mogą być gaszone ani z siedzenia kierowcy ani z wnętrza pojazdu. Nie dotyczy to motocykli bez wózków doczepnych, które mogą być zaopatrzone z tyłu w czerwony odbijający światło znaczek ostrzegawczy o średnicy co najmniej 3 cm.,

Reflektor

i) w najmniej jeden reflektor, mogący oświetlać drogę na przestrzeni przynajmniej 100 metrów przed pojazdem, prócz wymienionych powyżej dwu latarni, jeżeli pojazd może rozwijać szybkość większą niż 20 km. na godzinę. Reflektor ma być tak urządzony, by w razie potrzeby można było opuścić snop światła lub zmniejszyć jego natężenie.

Reflektory zamiast latarni.

Wymienione powyżej latarnie i reflektory mogą być zastąpione przez jedną parę reflektorów pod warunkiem, że reflektory te będą posiadały urządzenie, pozwalające na szybkie i łatwe opuszczenie snopów światła lub zmniejszenie jego natężenia, (§ 7 ust. 1).

Wskaźnik szybkości

k) Autobusy i dorożki samochodowe w przyrząd, umieszczony na przedniej desce rozdzielczej w miejscu widocznym, wskazujący szybkość ruchu,

Boczne lustro

l) pojazdy mechaniczne, których całkowita waga złożona z ciężaru własnego i największego dopuszczalnego obciążenia przekracza 3500 kg. w boczne lustro, dające możność kierowcy widzenia drogi z tyłu za pojazdem.

Postanowienia zawarte w punkcie b, c, d, e, f, g, h, k i l nie dotyczą pojazdów o specjalnem przeznaczeniu, przejeżdżających po drogach publicznych tylko okolicznościowo, a nie mogących rozwinąć szybkości większej, niż 10 klm. na godzinę (§ 5 ust. 2.)

Pojazdy te o ile znajdują się o zmroku na drodze publicznej, mają być zaopatrzone w jedno przednie światło lub mogą być oświetlone ręczną latarnią (§ 7 ust. 2).

D. Prowadzenie pojazdów.

Ruch pojazdów mechanicznych na drogach publicznych bitych i brukowanych powinien odbywać się na twardej powierzchni, jeśli jednak na drogach istnieją miękkie letnie tory, wówczas ruch może odbywać się także na tych torach (§ 31 ust. 1.)

Stosowanie urządzeń przeciwślizgowych (klamer, łańcuchów, ostróg i t. p.) na drogach o powierzchni bitych lub brukowanej dopuszczalne jest tylko podczas ślizgawicy lub na śniegu. (§ 36 ust. 2).

Szybkość ruchu pojazdów powinna być normowana w ten sposób, aby bezpieczeństwo publiczne nie było zagrożone i aby kierowca panował w każdej sytuacji nad pojazdem. (§ 37 ust. 1).

Dopuszczalna szybkość pojazdów.

Największa dopuszczalna szybkość ruchu pojazdów, których całkowita waga złożona z ciężaru własnego i największego dopuszczalnego obciążenia jest większa niż 3500 kg. nie może przekraczać dla pojazdów na obręczach metalowych 15 km. na pełnych obręczach gumowych 25 km. i na drążonych obręczach gumowych 40 km. na godzinę (§ 37 ust. 2).

Szybkość pojazdów w miastach.

W zabudowanych dzielnicach miast, uzdrowisk i innych osiedli zabrania się prowadzenia pojazdów ciężarowych na metalowych obręczach z szybkością przekraczającą 10 km., ciężarowych na pełnych obręczach gumowych 15 km., ciężarowych na drążonych obręczach gumowych 20 km. i osobowych 40 km. (§ 38), taksówek 25 km. na godzinę.

Szybkość pojazdów na mostach.

Na mostach przed którymi umieszczono odpowiednie ostrzeżenie, szybkość ruchu pojazdu powinna być zmniejszona do następujących norm:

a) dla pojazdów, których całkowita waga, złożona z ciężaru własnego i największego dopuszczalnego obciążenia przekracza 3500 kg. 10 km. na godzinę,

b) dla pozostałych pojazdów 20 km. na godz. (§ 39).

Normy szybkości jazdy dla ciężarowych pojazdów wymienionych wyżej w §§ 37, 38 i 39 stosuje się również i do pociągów drogowych. Jednak szybkość ruchu pociągu drogowego nawet przy jednym wozie przyczepnym i całkowitej wadze zespołu mniejszej niż 3500 kg. nie może przekraczać 40 km. na godzinę. (§ 88).

Szybkość jazdy autobusów.

W obrębie Województwa Tarnopolskiego zabrania się:

1) prowadzenia autobusu na drogach publicznych z szybkością przekraczającą 40 km. na godzinę w miastach i osiedlach 20 km. na godz. i na mostach, przed którymi umieszczono odpowiednie ostrzeżenie 10 km. na godzinę,

2) prowadzenia dorożek samochodowych w miastach i osiedlach z szybkością przekraczającą 25 km. na godzinę.

Wyścigi pojazdów.

Przekroczenie podanych wyżej szybkości ruchu pojazdów może być dozwolone tylko przy wyścigach o ile droga, na której mają się odbywać wyścigi zostanie na czas wyścigów zamkniętą dla ruchu publicznego (§ 84).

Urządzanie wyścigów pojazdów na drogach publicznych bez zezwolenia władz jest wzbronione (§ 83).

Pozwolenia na urządzanie wyścigów w obrębie jednego województwa wydaje wojewódzka władza administracji ogólnej (§ 83), a pozwolenie na wyścigi pojazdów mających się odbyć na obszarze kilku województw, wydaje Minister Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych (§ 83).

Przejazd na skrzyżowaniach dróg.

Na skrzyżowaniach dróg kierowca powinien ustąpić pierwszeństwo pojazdom nadjeżdżającym z jego prawej strony (§ 40).

Na skrzyżowaniach dróg, jak również, gdy droga nie jest widoczną, kierowca powinien zmniejszyć szybkość pojazdu (§ 40).

Przepisy jazdy.

Kierowca obowiązany jest:

a) podczas jazdy trzymać się prawej strony drogi w kierunku jazdy, o ile szczególne warunki miejscowe nie stoją temu na przeszkodzie,

b) zboczyć na prawo — przy mijaniu jadących lub idących w kierunku przeciwnym oraz gdy jest wyprzedzany,

c) zboczyć na lewo — gdy wyprzedza dążących w tym samym kierunku.

Wyprzedzanie.

Kierowca obowiązany jest przed wyprzedzaniem dawać ostrzegawcze sygnały dźwiękowe, a ostrzeżeni obowiązani są zboczyć na prawo i przepuścić wyprzedzającego po swej lewej stronie (§ 42 ust. 1).

Kierowca może wyprzedzać tylko wówczas, gdy droga jest odpowiednio szeroka, gdy przed wyprzedzaniem znajduje się dostateczna przestrzeń wolna, i nikt nie zbliża się z przeciwnej strony (§ 42 ust. 2). Zabrania się wyprzedzać na takich odcinkach drogi, gdzie droga nie jest widoczna na dostateczną odległość, jakoteż na mostach, skrętach i skrzyżowaniach dróg (§ 42 ust. 3).

Wymijanie.

Przy mijaniu powinien kierowca zmniejszyć szybkość tak, aby mijanie mogło odbyć się bezpiecznie dla mijanych, a w razie grożącego niebezpieczeństwa — wstrzymać pojazd (§ 42 ust. 4).

Zatrzymanie pojazdu.

Przy zatrzymaniu pojazdu kierowca obowiązany jest sprowadzić go na prawą stronę drogi (w kierunku ruchu) jak najdalej od środka drogi, a w każdym razie w ten sposób, aby nie zatamować ruchu na drodze (§ 43 ust. 2).

Sygnały ostrzegawcze.

Kierowca chcąc zatrzymać pojazd, cofnąć go lub skręcić go, powinien dać znak o swoim zamiarze sygnałem dźwiękowym oraz ruchem ręki, lub zapomocą specjalnego przyrządu, którego działanie jest widoczne i łatwo zrozumiałe zarówno dla znajdujących się z przodu jak i z tyłu (§ 43 ust. 1).

Kierowca obowiązany jest zawczasu dawać dźwiękowe sygnały ostrzegawcze:

a) przed wyprzedzaniem,

b) na skrzyżowaniu dróg,

c) tam, gdzie droga nie jest widoczna na przestrzeni dostatecznej dla zatrzymania pojazdu,

d) w innych okolicznościach, w których zachodzi tego potrzeba (§ 44 ust. 1).

Zabronione sygnały ostrzegawcze.

Zabrania się używania jako sygnałów ostrzegawczych dzwonków, a w zabudowanych dzielnicach miast, uzdrowisk i innych osiedli — gwizdawek i sygnałów o silnym przejmującym dźwięku — z wyjątkiem wypadków prowadzenia przez kierowców straży ogniowej

i Policji państwowej, spieszącej do miejsca pożaru lub wypadku (§ 44 ust. 3).

Zabrania się nadużywać sygnałów dźwiękowych oraz używać ich bez potrzeby (§ 44 ust. 2).

Zapalenie latarni pojazdu.

Od zmroku do świtu oraz podczas silnej mgły pojazd winien mieć zapalone dwie latarnie przednie, tylną latarnię czerwoną oraz mieć oświetlone tylne znaki rejestracyjne (§ 45 ust. 1).

Używanie reflektorów.

Używanie reflektorów dozwolone jest jedynie tam, gdzie niema oświetlenia publicznego lub gdzie ono jest niedostateczne (§ 45 ust. 2).

Używanie reflektorów przy wymijaniu.

Przy wymijaniu z zapalonymi reflektorami pojazdów jadących z przeciwnej strony, kierowca obowiązany jest opuścić rażący snop światła, zmniejszyć jego natężenie lub przełączyć reflektory tak, aby światło nie raziło jadących z przeciwnej strony, a pozostawiało drogę dostatecznie oświetloną (§ 45 ust. 3).

Światło na postoju.

Podczas postoju na drodze po zapadnięciu zmroku oraz podczas silnej mgły kierowca obowiązany jest zaświecić tylną latarnię czerwoną oraz tylne znaki rejestracyjne (§ 45 ust. 4).

Pojazdy Straży ogniowej i P. P.

Kierowcy pojazdów Straży ogniowej i Policji Państwowej spieszących do wypadku, nie są obowiązani stosować się do przepisów o szybkości, o ruchu pojazdów na skrzyżowaniu dróg i ulic, o mijaniu i wyprzedzaniu pojazdów, oraz mogą używać odmiennego oświetlenia i odrębnych sygnałów dźwiękowych, a znajdujący się na drodze obowiązani są zawczasu usuwać się z drogi i pozostawiać miejsce wolne tym pojazdom (§ 46 ust. 1).

Obowiązek stosowania się do znaków.

Kierowca pojazdów obowiązany jest stosować się do znaków dawanych mu przez funkcjonariuszów służby drogowej i tudzież Policji Państwowej i urzędów gminnych, oraz do znaków, sygnałów mechanicznych, świetlnych i t. p. ustawianych na drogach publicznych przez właściwe władze (§ 47).

Przejazd ciężkich pojazdów przez mosty.

Kierowcy pojazdów, których całkowita waga przekracza 3500 kg. obowiązani są przy wjazdach na mosty zwracać uwagę na tablice określające dopuszczalne obciążenie mostu (ciężar ruchomy) i w razie gdy całkowita waga pojazdu przekracza wskazane na tablicy obciążenie, nie powinien przejeżdżać przez most bez specjalnego pozwolenia właściwego Zarządu drogowego (§ 48).

Obowiązek kierowcy przyjecha z pomocą ofiarom wypadku.

Kierowca pojazdu, który spowodował wypadek z ludźmi powinien niezwłocznie zatrzymać pojazd i przyjecha z pomocą ofiarom wypadku (§ 49).

Zabrania się kierowcy:

a) prowadzić pojazd, będąc w stanie nietrzeźwym,
b) oddalać się od pojazdu przy pracującym silniku lub bez sprowadzenia pojazdu na prawą stronę jezdni jak najdalej od środka drogi, albo wreszcie bez zaciśnięcia hamulca i bez zastosowania urządzenia uniemożliwiającego wprowadzenie pojazdu w ruch przez osoby niepowołane,

c) dopuszczać do dymienia pojazdu z wyjątkiem chwili ruszania z miejsca i zmiany szybkości,

d) dopuszczać do hałaśliwego wydmuchu gazów spalinowych w zabudowanych dzielnicach miast, uzdrowisk i innych osiedli oraz przy wymijaniu ludzi i zwierząt,

e) ładować pojazd w ten sposób, aby szerokość naładowanego pojazdu przekraczała 2,5 m. a ogólna wysokość nad poziomem drogi 4 m. (§ 51).

Obowiązki i odpowiedzialności kierowców i właścicieli pojazdów.

Właściciel pojazdu — lub jego pełnomocnik tudzież kierowca obowiązani są dbać o należyte zaopatrzenie pojazdu we wszystkie przepisane przyrządy i urządzenia, o prawidłowe ich działanie oraz o zaopatrzenie pojazdu w przepisane znaki rejestracyjne (§ 52 ust. 1).

Znaki rejestracyjne powinny być utrzymywane w stanie czytelnym (§ 52 ust. 2).

Właściciel pojazdu lub jego pełnomocnik, tudzież kierowca są odpowiedzialni za rozmyślne lub nieostrożne dopuszczenie do samodzielnego prowadzenia pojazdu osoby — nie posiadającej pozwolenia na prowadzenie takiego pojazdu, oraz za rozmyślne lub nieostrożne dopuszczenie do ruchu na drogach publicznych pojazdu, który nie jest zaopatrzony w dowód rejestracyjny względnie specjalne pozwolenie na próbną jazdę, lub w międzynarodowe świadectwo drogowe (§ 52 ust. 3).

Przed każdym wyjazdem kierowca powinien upewnić się, czy pojazd znajduje się w stanie zdatnym do ruchu w myśl przepisów niniejszych rozporządzeń (§ 50).

Obowiązek posiadania dokumentów.

Kierowca pojazdu obowiązany jest mieć przy sobie pozwolenie na prowadzenie pojazdów oraz dowód rejestracyjny pojazdu albo specjalne pozwolenie na próbną jazdę, lub międzynarodowe świadectwo drogowe, lub wojskowy, dowód rejestracyjny (§ 53 ust. 1).

Obowiązek okazywania dokumentów.

Kierowca powinien okazywać wyżej wymienione dokumenty na żądanie funkcjonariuszów służby drogowej, urzędów gminnych, tudzież Policji Państwowej (§ 53 ust. 2).

Winni naruszenia powyższych postanowień ulegną, o ile dany czyn nie jest zagrożony karą surowszą, na zasadzie art. 21 a w trybie art. 22 ustawy z dnia 7 października 1921 (Dz. U. R. P. Nr. 89/21 poz. 656) w brzmieniu ustalonem w art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 14 lutego 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 18/28 poz. 151) o przepisach porządkowych na drogach publicznych oraz na zasadzie § 112 rozp. Min. Rob. Publ. i Min. Spraw Wewn. w porozumieniu z Min. Spraw Wojsk. (Dz. U. R. P. Nr. 41 poz. 396) karze grzywny do 1000 zł. lub aresztu do 6-ciu tygodni albo obu karom łącznie.

Doraźne mandaty karne.

Doraźne mandaty karne, przewidziane w art. 1 i 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 września 1927 (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 776) mogą być stosowane do następujących przekroczeń przepisów o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych:

GRZYWNA 1 ZŁ.

1) za wskakiwanie i wyskakiwanie z autobusów w czasie jazdy,

2) za jazdę lewą stroną ulicy,

3) za brak świateł przy samochodach,

4) za palenie tytoniu podczas jazdy wewnątrz autobusów i na postojach,

5) za zatrzymanie się (postój) dorożek samochodowych i autobusów poza miejscem wyznaczonym dla postoju,

6) za brak wewnątrz i zewnątrz autobusów oraz na samochodach ciężarowych napisów, uregulowanych niniejszem rozporządzeniem,

7) za nieposiadanie na autobusie księgi jazy,

8) za nieutrzymywanie czystości wewnątrz i zewnątrz autobusu,

9) za użycie sygnału akordowego,

10) za użycie gwizdawki lub syreny w miejscowościach zabudowanych miast, uzdrowisk i innych osiedli,

11) za użycie reflektorów na ulicach miasta dostatecznie oświetlonych,

12) za nieutrzymanie w stanie czytelnym znaków rejestracyjnych,

13) za nieustąpienie pierwszeństwa na skrzyżowanych dróg pojazdom nadjeżdżającym z prawej strony,

14) za dopuszczenie do dymienia pojazdu z wyjątkiem chwili ruszenia z miejsca i zmiany szybkości,

15) za dopuszczenie do hałaśliwego wydmuchu gazów spalinowych w zabudowanych dzielnicach miast, uzdrowisk i innych osiedli oraz przy wymijaniu ludzi lub zwierząt.

GRZYWNA 2 ZŁ.

16) za nieskierowanie pojazdu na prawo przy mijaniu jadących lub idących w przeciwnym kierunku oraz gdy kierowca jest wyprzedzany,

17) za nieskierowanie pojazdu na lewo przy wyprzedzaniu dążących w tym samym kierunku,

18) za niedanie sygnału przed wyprzedzeniem przez wyprzedzającego kierowcę,

19) za wyprzedzanie na drodze niewidocznej na mostach, skrętach i skrzyżowaniach dróg,

20) za niewstrzymanie pojazdu w razie grożącego niebezpieczeństwa (np. płoszenie się koni i t. p.),

21) za niedanie sygnału z chwilą ruszania pojazdu z miejsca, cofania i przy skręcaniu pojazdu w bok,

22) za niedanie znaku ręcznego lub mechanicznego przy skręcaniu pojazdu w bok,

23) za zatrzymanie się pojazdu na lewej stronie drogi,

24) za nadmiernie szybką jazdę, zwłaszcza na skrętach, skrzyżowaniach dróg i ulic oraz gdy droga niewidoczna,

GRZYWNA 3 ZŁ.

25) za zajmowanie w autobusach miejsc obok kierowcy z wyjątkiem pomocnika, który winien wykazać się zaświadczeniem Dyrekcji Robót Publicznych,

26) za nieposiadanie przy sobie pozwolenia na prowadzenie pojazdu i dowodu rejestracyjnego lub specjalnego pozwolenia na próbną jazdę, lub międzynarodowego świadectwa drogowego, lub specjalnego pozwolenia na jazdę pociągu drogowego lub wreszcie wojskowego pozwolenia na prowadzenie pojazdu i wojskowego dowodu rejestracyjnego.

Uwaga. Kara powyższa jako porządkowa nie może być stosowana do kierowców, którzy pozwolenia wcale nie mają. W takich wypadkach należy spisać doniesienie i skierować sprawę do Starostwa w celu wymierzenia odpowiedniej kary w drodze zwyczajnego postępowania karno administracyjnego.

27) za rozmyślne lub zawinione niestosowanie się do zatwierdzonego rozkładu jazdy,

28) za niestosowanie się do znaków dawanych przez funkcjonariuszy służby drogowej, policji państw. lub urzędów gminnych,

29) za oddalanie się od pojazdu przy pracującym silniku,

30) za oddalanie się od pojazdu bez zaciśnięcia hamulca i zastosowania urządzenia uniemożliwiającego wprowadzenie pojazdu w ruch przez osoby niepowołane,

31) za ładowanie pojazdu przekraczające 2-5 m. szerok. lub 4 m. wysokości ponad poziom drogi,

32) za brak w chwili wyjazdu autobusu z przystanku autobusowego w miejscu stałego postoju dwóch nieuszkodzonych opon i dętek zapasowych.

Właściciel, dzierżawca lub zarządzający pojazdem mechanicznym odpowiada za grzywnę, nałożoną na kierowców pojazdów mechanicznych, które pozostają w jego władaniu (art. 1 rozp. Prez. Rzp. z 14 lutego 1928 Dz. U. R. P. Nr. 18/1928 poz. 151).

W razie odmowy przyjęcia mandatu karnego, winne organa nadzorcze sporządzić doniesienie, podając w niem: znak rejestracyjny pojazdu, rodzaj pojazdu, imię, nazwisko i adres kierowcy, Nr. jego pozwolenia na prowadzenie pojazdów i urząd, które to pozwolenie wydał, nadto: imię, nazwisko i adres właściciela pojazdu i rodzaj przekroczenia.

Doniesienie należy przesłać w drodze służbowej do kompetentnej władzy powiatowej administracji ogólnej celem wdrożenia zwykłego postępowania karno-administracyjnego.

Wojewoda: **Moszyński.**

Adres Redakcji i Administracji: „Tarnopolski Dziennik Wojewódzki“ Tarnopol, Urząd Wojewódzki, ul. 29-go Listopada 4. Nr. telefonu Redakcji i Administracji 23 i 125.

Cena pojedynczego egzemplarza 60 groszy.

„Tarnopolski Dziennik Wojewódzki“ przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj.

Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 10 groszy — najmniej 1 złoty.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.

